
shrIchaturviMshatyavatArastotram 3

श्रीचतुर्विंशत्यवतारस्तोत्रम् ३

Document Information

File name : chaturviMshatyavatArastotram3.itx

Category : vishhnu, dashAvatAra, stotra, vishnu, chaturviMshati

Location : doc_vishhnu

Proofread by : PSA Easwaran

Description/comments : dviIyaskandhe brahmanAradasaMvAde saptamo.adhyAyaH

Latest update : December 5, 2021

Send corrections to : sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

December 5, 2021

sanskritdocuments.org

श्रीचतुर्विंशत्यवतारस्तोत्रम् 3

भागवतपुराणान्तर्गतम् सर्गः २ अध्यायः ७
ब्रह्मोवाच ।

यत्रोद्यतः क्षितितलोद्भ्ररणाय बिभ्रत्
कौडीं तनुं सकलयज्ञामयीमनन्तः ।
अन्तर्भडार्णव उपागतमाटिदैत्यं
तं दंष्ट्रयाद्रिमिव वज्रधरो ददार ॥ १ ॥

जातो रुयेरजनयत्सुयमान्सुयज्ञ
आकृतिस्नुरमरानथ दक्षिणायाम् ।
लोकत्रयस्य मडतीमडरधदार्तिं
स्वायम्भुवेन मनुना हरिश्चित्यनूक्तः ॥ २ ॥

जज्ञे य कर्दमगृहे द्विज देवडूत्यां
स्त्रीभिः समं नवभिरात्मगतिं स्वमात्रे ।
उच्ये यथात्मशमलं गुणसङ्गपङ्कं
अस्मिन्विधूय कपिलस्य गतिं प्रपेदे ॥ ३ ॥

अत्रेरपत्यमभिकाङ्क्षत आड तुष्टो
दत्तो मयाडमिति यद्भगवान्स दत्तः ।
यत्पादपङ्कजपरागपवित्रदेडा
योगर्द्धिमापुरुभर्यो यद्दुडैडयाधाः ॥ ४ ॥

तमं तपो विविधलोकसिसृक्षया मे
आदौ सनात्स्वतपसः स यतुःसनोऽभूत् ।
प्राक्कल्पसाम्पलवविनष्टमिडात्मतत्त्वं
सम्यग्जगाद मुनयो यदयक्षतात्मन् ॥ ५ ॥

धर्मस्य दक्षदुडितर्थजनिष्ट मूर्त्यां
नारायणो नर षति स्वतपःप्रभावः ।

दृष्ट्वाऽऽत्मनो भगवतो नियमावलोपं
 दैव्यस्त्वनङ्गापृतना घटितुं न शुकुः ॥ ६ ॥

कामं दहन्ति कृतिनो ननु रोषदृष्ट्या
 रोषं दहन्तमुत ते न दहन्त्यसोऽयम् ।
 सोऽयं यदन्तरमलं प्रविशन्भिभेति
 कामः कथं नु पुनरस्य मनः श्रयेत ॥ ७ ॥

विद्धः सपत्न्युदितपत्रिभिरन्ति राज्ञो
 बालोऽपि सन्नृपगतस्तपसे वनानि ।
 तस्मा अदाद्भ्रुवगतिं गृणते प्रसन्नो
 दिव्याः स्तुवन्ति मुनयो यदुपर्यधस्तात् ॥ ८ ॥

यद्वेनमुत्पथगतं द्विजवाक्यवज्ज-
 निषलुष्टपौरुषभगं निरये पतन्तम् ।
 त्रात्वार्षितो जगति पुत्रपदं य लेले
 दुग्धा वसूनि वसुधा सकलानि येन ॥ ९ ॥

नाभेरसावृषभ आस सुदैविसूनु-
 र्यो वै ययार समदृग्जऽयोग्यर्याम् ।
 यत्पारमहंस्यमृषयः पदमामनन्ति
 स्वस्थः प्रशान्तकरणः परिमुक्तसङ्गः ॥ १० ॥

सन्ने ममास भगवान्दयशीरुषाथो
 साक्षात्स यज्ञापुरुषस्तपनीयवर्णः ।
 छन्दोमयो मज्जमयोऽभिलदेवताऽऽत्मा
 वायो बभूवुरुशतीः श्वसतोऽस्य नस्तः ॥ ११ ॥

मत्स्थो युगान्तसमये मनुनोपलब्धः
 क्षोणीमयो निभिलज्जुवनिकायकेतः ।
 विस्रंसितानुरुभये सलिले मुष्मन्ने
 आदाय तत्र विजडार उ वेदमार्गान् ॥ १२ ॥

क्षीरोदधावमरदानवयूथपानां
 उन्मथताममृतलब्धय आदिदेवः ।
 पृष्ठेन कच्छपवपुर्विदधार गोत्रं
 निद्राक्षणोऽद्रिपरिवर्तकषाण्डकण्डूः ॥ १३ ॥

त्रैपिष्टपोरुभयडा स नृसिंहशृपं
 कृत्वा भ्रमद्भुङ्कुटिदंष्ट्रकरालवक्त्रम् ।
 दैत्येन्द्रमाशु गदयाभिपतन्तमारा-
 दूरौ निपात्य विददार नभैः स्फुरन्तम् ॥ १४ ॥

अन्तःसरस्युरुभलेन पदे गृहीतो
 ग्राडेण यूथपतिरभ्युज्जस्त आर्तः ।
 आडेदमादिपुरुषाप्पिललोकनाथ
 तीर्थश्रवः श्रवणमङ्गलनामधेय ॥ १५ ॥

श्रुत्वा हरिस्तमराणार्थिनमप्रमेयश-
 यङ्कायुधः पतगराजभुजाधिपुङ्गवः ।
 यङ्केण नङ्कवदनं विनिपाट्य तस्मा-
 द्धस्ते प्रगृह्य भगवान्कृपयोज्जहार ॥ १६ ॥

जयाया-गुणैरवरजोऽप्यदितेः सुतानां
 लोकान्वियङ्कम धमान्यदथाधियज्ञः ।
 क्षमां वामनेन जगृहे त्रिपदच्छलेन
 याञ्जामृते पथि यरन्प्रभुभिर्न चाल्यः ॥ १७ ॥

नार्थो भलेरयमुरुङ्कमपादशौचं
 आपः शिषाधृतवतो विभुधाधिपत्यम् ।
 यो वै प्रतिश्रुतमृते न यिकीर्षदन्य-
 दात्मानमङ्ग मनसा हरयेऽभिमेने ॥ १८ ॥

तुभ्यं य नारद भृशं भगवान्विवृद्ध-
 भावेन साधु परितुष्ट उवाच योगम् ।
 ज्ञानं य भागवतमात्मसतत्त्वदीपं
 यद्भासुदेवशरणा विदुस्त्वंसैव ॥ १९ ॥

यङ्कं य द्दिव्यविलतं दशसु स्वतेजो
 मन्वन्तरेषु मनुवंशधरो भिभर्ति ।
 दृष्टेषु राजसु दमं व्यदधात्स्वकीर्तिं
 सत्ये त्रिपृष्ठ उशतीं प्रथयंश्चरित्रैः ॥ २० ॥

धन्वन्तरिश्च भगवान्स्वयमेव कीर्ति-

नीम्ना नृणां पुरुरुशं रुज आशु उन्ति ।

यज्ञे य भागममृतायुरवावरुन्ध

आयुष्यवेदमनुशास्त्यवतीर्य लोके ॥ २१ ॥

क्षत्रं क्षयाय विधिनोपभृतं मडात्मा

ब्रह्मभ्रुगुञ्जितपथं नरकार्तिलिप्सु ।

उद्धन्त्यसावपनिःकण्टकमुग्रवीर्य-

स्त्रिःसप्तद्वय उरुधारपरश्वधेन ॥ २२ ॥

अस्मत्प्रसादसुभुभः कलया कलेश

धृक्वाकुवंश अवतीर्य गुरोर्निदृशे ।

तिष्ठन्वनं सदयितानुज आविवेश

यस्मिन्विरुध्य दशकन्धर आर्तिमाच्छत् ॥ २३ ॥

यस्मा अदादुदधिःशुद्धमयाऽग्वेपो

मार्गं सपथरिपुरं उरवद्विधक्षोः ।

दूरे सुदृन्मथितरोषसुशोणदृष्ट्या

तातप्यमानमकरोरगनकयकः ॥ २४ ॥

वक्षःस्थलस्पर्शरुगणमडेन्द्रवाड-

दन्तैर्विऽम्बितककुब्जुष उड्डडासम् ।

सद्योऽसुभिः सड विनेष्यति दारडर्तु-

र्विस्फूर्जितैर्धनुष उख्यरतोऽधिसैन्ये ॥ २५ ॥

भूमैः सुरेतरेवऽथविमर्दितायाः

कलेशव्ययाय कलया सितकृष्णकेशः ।

जातः करिष्यति जनानुपलक्ष्यमार्गः

कर्माणि यात्ममडिमोपनिबन्धनानि ॥ २६ ॥

तोकेन श्रुवडरणं यदुलूकिकाया-

स्त्रैमासिकस्य य पदा शकटोऽपवृत्तः ।

यद्रिऽगतान्तरगतेन दिविस्पृशोर्वा

उन्मूलनं त्वितरथार्जुनयोर्न भाव्यम् ॥ २७ ॥

यद्वै प्रजे प्रजपशून्विषतोयपीतान्

पालांस्त्वश्रुवयधनुग्राडदृष्टिवृष्ट्या ।

तच्छुद्धयेऽतिविषवीर्यविलोलजिह्वं

उभ्याटयिष्यदुरगं विडरन्द्गद्विन्याम् ॥ २८ ॥

तत्कर्म दिव्यमिव यन्निशि निःशयानं

दावाग्निना शुचिवने परिदृश्यमाने ।

उन्नेष्यति व्रजमतोऽवसितान्तकालं

नेत्रे पिधाप्य सभलोऽनधिगम्यवीर्यः ॥ २९ ॥

गृहीत यद्यदुपबन्धममुष्य माता

शुल्लं सुतस्य न तु तत्तदमुष्य माति ।

यज्जम्भतोऽस्य वदने लुवनानि गोपी

संवीक्ष्य शङ्कितमनाः प्रतिबोधिताऽऽसीत् ॥ ३० ॥

नन्दं य मोक्षयति लयाद्भरुणस्य पाशा-

द्रोपान्बिषेषु पिडितान्मयसूनुना य ।

अङ्ग्यापृतं निशि शयानमतिश्रमेण

लोकं विकुण्ठमुपनेष्यति गोकुलं स्म ॥ ३१ ॥

गोपैर्मथे प्रतिहते व्रजविप्लवाय

देवेऽभिवर्षति पशून्कृपया रिरक्षुः ।

धर्तोऽस्थिली-भ्रमिव सप्तदिनानि सप्त

वर्षो महीभ्रमनघैककरे सलीलम् ॥ ३२ ॥

क्रीडन्वने निशि निशाकररश्मिगौर्या

रासोन्मुपः कलपदायतमूर्च्छितेन ।

उद्दीपितस्मररुजां व्रजभृद्गधूनां

उर्तुर्दृशिष्यति शिरो धनदानुगस्य ॥ ३३ ॥

ये य प्रलम्भपरदुर्दृशयसिष्ट-

मल्लेभकंसयवनाः कपिपौण्ड्रकाद्याः ।

अन्ये य शास्त्रकुञ्जभल्लवलदन्तवक-

सप्तोक्षशम्बरविदूरथरुद्रिममुष्याः ॥ ३४ ॥

ये वा मृधे समितिशालिन आत्तयापाः

काम्बोजमत्स्यकुरुसृञ्जयकैकयाद्याः ।

यास्यन्त्यदर्शनमलं बलपार्थवीम-

व्याज्जह्येन हरिणा निलयं तदीयम् ॥ ३५ ॥

कालेन भीलितधियामवमृश्य नृणां
स्तोकायुषां स्वनिगमो बत दूरपारः ।
आविर्लितस्त्वनुयुगं स हि सत्यवत्यां
वेदद्रुमं विटपशो विभञ्जिष्यति स्म ॥ ३६ ॥

देवद्विषां निगमवर्त्मनि निष्ठितानां
पूभिर्भयेन विडिताभिरदृश्यतूभिः ।
लोकान्घृतां मतिविमोहमतिप्रलोभं
वेषं विधाय बहु भाष्यत औपधर्म्यम् ॥ ३७ ॥

यज्यालयेष्वपि सतां न उरैः कथाः स्युः
पाषण्डिनो द्विजजना वृषला नृदेवाः ।
स्वाहा स्वधा वषडिति स्म गिरो न यत्र
शास्ता भविष्यति कवेर्भगवान्युगान्ते ॥ ३८ ॥

सर्गे तपोऽहमृषयो नव ये प्रजेशाः
स्थानेऽथ धर्मभ्रमन्वमरावनीशाः ।
अन्ते त्वधर्मउरमन्युवशासुराद्या
मायाविभूतय धमाः पुरुशक्तिभाजः ॥ ३९ ॥

विषणोर्नु वीर्यगणानां कतमोऽर्हतीह
यः पार्थिवान्यपि कविर्विममे रञ्जसि ।
यस्कम्भ यः स्वरुसास्मलता त्रिपृष्ठं
यस्मात्त्रिसाम्यसदनादुरुकम्पयानम् ॥ ४० ॥

नान्तं विदाम्यहमभी मुनयोऽग्रजास्ते
मायाबलस्य पुरुषस्य कुतोऽवरा ये ।
गायन्गुणान्दशशतानन आदिदेवः
शेषोऽधुनापि समवस्यति नास्य पारम् ॥ ४१ ॥

येषां स श्रेष्ठ भगवान्दययेदनन्तः
सर्वात्मनाऽऽश्रितपटो यदि निर्व्यलीकम् ।
ते द्रुस्तरामतितरन्ति य देवमायां
नैषां ममाहमिति धीः शशङ्गालभक्ष्ये ॥ ४२ ॥

वेदाहमङ्ग परमस्य हि योगमायां
यूयं भवश्च भगवानथ दैत्यवर्यः ।

पत्नी मनोः स य मनुश्च तदात्मजाश्च
प्राचीनबर्हिर्भुरङ्ग उत ध्रुवश्च ॥ ४३ ॥

धृक्वाङ्कुरैलमुयुङ्कुन्दविदेडगाधि-
रध्वम्बरीषसगरा गयनाडुषाधाः ।
मान्यात्रलर्कशतधन्वनुरन्तिदेवा
देवप्रतो बलिरभूर्त्तरयो द्दिलीपः ॥ ४४ ॥

सौभर्युतङ्कुशिभिदेवलपिप्पलाद-
सारस्वतोद्भवपराशरभूरिषेष्ठाः ।
येऽन्ये विभीषणालनूमदुपेन्द्रत-
पार्थाष्टिषेष्ठाविद्वुरश्रुतदेववर्याः ॥ ४५ ॥

ते वै विदन्त्यतितरन्ति य देवमायां
स्त्रीशूद्रलूणशभरा अपि पापशुवाः ।
यधद्भुतकमपरायणशीलशिक्षा-
स्तिर्यङ्गना अपि किमु श्रुतधारणा ये ॥ ४६ ॥

शश्वत्प्रशान्तमभयं प्रतिबोधमात्रं
शुद्धं समं सद्यसतः परमात्मतत्त्वम् ।
शब्दो न यत्र पुरुकारकवाञ्छियार्थो
माया परैत्यभिमुष्णे य विलज्जमाना ॥ ४७ ॥

तद्वै पदं भगवतः परमस्य पुंसो
ब्रह्मेति यद्विद्वुरजस्रसुषुं विशोकम् ।
सध्र्यङ्गनियम्य यतयो यमकर्तुतेति
जड्युः स्वराडिव निपानभनित्रमिन्द्रः ॥ ४८ ॥

स श्रेयसामपि विभुर्भगवान्यतोऽस्य
भावस्वभावविहितस्य सतः प्रसिद्धिः ।
देले स्वधातुविगमेऽनुविशीर्यमाणे
व्योमेव तत्र पुरुषो न विशीर्यतेऽजः ॥ ४९ ॥

सोऽयं तेऽभिहितस्तात भगवान्विश्रमावनः ।
समासेन उरेर्नान्यदन्यस्मात्सद्यस्य यत् ॥ ५० ॥
धृदं भागवतं नाम यन्मे भगवतोदितम् ।

सङ्ग्रहोऽयं विभूतीनां त्वमेतद्विपुली कुरु ॥ ५१ ॥

यथा हरौ भगवति नृणां भक्तिर्भविष्यति ।

सर्वात्मन्यभिलाषारे षति सङ्ख्ये वर्णय ॥ ५२ ॥

मायां वर्णयतोऽमुष्य ईश्वरस्थानुभोदतः ।

शृण्वतः श्रद्धया नित्यं माययात्मा न मुच्यति ॥ ५३ ॥

एति श्रीमद्भागवते महापुराणे पारमहंस्यां संहितायां

द्वितीयस्कन्धे ब्रह्मनारदसंवादे सप्तमोऽध्यायः ॥

From Srimad Bhagavatam Canto-skandha 2 chapter-adhyAya 7

This stotram praises the 24 important incarnations

of Vishnu as described in Srimad Bhagavatam

Canto 1 chapter 3 with some variations.

Proofread by PSA Easwaran

——
shrIChaturviMshatyavatArastotram 3

pdf was typeset on December 5, 2021

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

